

Sp. zn.:6S/126/2016

IČS: 7016201316

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Baranovej, členov senátu JUDr. Milana Končeka a JUDr. Mareka Kotoru, v právnej veci žalobcu LABAŠ s.r.o., Košice, Textilná 1, právne zastúpeného ..., proti žalovanému Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Bratislave, Bratislava, Prievozská 32, v konaní o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 07.11.2016 č. SK/0770/99/2015, takto

r o z h o d o l :

- I. Žalobu z a m i e t a .
- II. Žalobcovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

1. Žalovaný napadnutým rozhodnutím zmenil v odvolacom konaní rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj zo dňa 18.09.2015 č. V/0212/08/2015, ktorým bola podľa § 24 ods.1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške 8.000,— eur tak, že žalobcovi pre porušenie povinností podľa § 6 ods.1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého

na trh možno uviesť, ponúkať, alebo predávať len bezpečné výrobky, keď účastník konania ponúkal a predával jeden druh výrobku - bezpečnostné zápalky LABAŠ®, EAN 8 585026 900050, ktorého vzorka bola za účelom skúšania odobratá v prevádzkarni veľkoobchod potravín LABAŠ, Textilná 1, Košice, dňa 06.02.2015, a ktorého nebezpečnosť bola potvrdená protokolom o skúške č. 100-051638 zo dňa 27.02.2015, vydaným subjektom - Technický a zkušební ústav stavební Praha s.p. - odštepny závod Zkušební ústav lehkého průmyslu, České Budějovice, nakoľko výrobok nevyhovel požiadavkám EN 1783 (príloha A, príloha B, príloha D), a keď účastník konania ponúkal a predával jeden druh výrobku - bezpečnostné zápalky FRESH®, EAN 8 585026 900043, ktorého vzorka bola za účelom skúšania odobratá v prevádzkarni Veľkoobchod potravín LABAŠ, Textilná 1, Košice, dňa 06.02.2015, a ktorého nebezpečnosť bola potvrdená protokolom o skúške č. 100-051639 zo dňa 27.02.2015, vydaným subjektom - Technický a zkušební ústav stavební Praha s.p. - odštepny závod Zkušební ústav lehkého průmyslu, České Budějovice, nakoľko výrobok nevyhovel požiadavkám EN 1783 (príloha A, príloha B), za čo mu bola podľa § 24 ods.1 citovaného zákona o ochrane spotrebiteľa uložená pokuta vo výške 2.500,— eur.

2. Žalovaný konštatoval, že Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj rozhodnutím z 18.09.2015 č. V/0212/08/2015 uložil žalobcovi pokutu vo výške 8.000,— eur pre porušenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 6 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa, a to na základe výsledkov vykonanej kontroly dňa 06.02.2015 v prevádzkovej jednotke žalobcu - Veľkoobchod potravín LABAŠ, Textilná 1, Košice. Pri kontrole boli za účelom overenia bezpečnosti odobraté vzorky výrobkov - bezpečnostné zápalky LABAŠ®, EAN 8 585026 900050 (ďalej len „bezpečnostné zápalky LABAŠ®“) a bezpečnostné zápalky FRESH®, EAN 8 585026 900043 (ďalej len „bezpečnostné zápalky FRESH®“) na základe písomného podnetu spotrebiteľa evidovaného správnym orgánom pod č. 1498/14. Odobraté vzorky predmetných výrobkov boli zaslané na skúšanie akreditovanému subjektu - Technický a zkušební ústav stavební Praha s.p. - odštepny závod Zkušební ústav lehkého průmyslu, České Budějovice (ďalej len „technický ústav“), ktorý potvrdil, na základe protokolov o skúškach (protokol o skúške č. 100-051638 zo dňa 27.02.2015, protokol o skúške č. 100-051639 zo dňa 27.02.2015), že skúšané výrobky nespĺňajú požiadavky EN 1783 v rozsahu prílohy A, prílohy B, a pokiaľ ide o bezpečnostné zápalky LABAŠ®, aj prílohy D. Následne dňa 07.05.2015 bola v uvedenej prevádzkovej jednotke žalobcu vykonaná kontrola zameraná na došetrenie nebezpečného výrobku a za účelom odovzdania uvedených protokolov o skúškach žalobcovi ako kontrolovanej osobe. Z podkladov pre rozhodnutie zároveň vyplýva, že predmetné výrobky boli ponúkané a predávané. Na základe takto zisteného skutkového stavu bolo následné konanie žalobcu vyhodnotené ako porušenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 6 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa.

3. V odvolacom konaní žalovaný preskúmaním napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, zistil viacero dôvodov na jeho zmenu. Jedným z dôvodov, pre ktorý žalovaný pristúpil k vypusteniu podstatnej (väčšej) časti napadnutého rozhodnutia, je, že správny orgán konštatoval nebezpečnosť výrobkov aj na základe výsledkov neakreditovaných skúšok vykonaných príslušným technickým ústavom, a teda v prípade výrobku bezpečnostné zápalky LABAŠ® skúšok čl. 5.2.1, čl. 5.3.2, čl. 5.3.3, a v prípade výrobku bezpečnostné zápalky FRESH® skúšok v zmysle čl. 5.2.1, čl. 5.3.3. Výsledky neakreditovaných skúšok podľa žalovaného nemožno v prípade správneho konania považovať

za relevantný podklad pre vydanie rozhodnutia v tak závažnej otázke, akou je posúdenie bezpečnosti výrobkov. Na základe uvedeného žalovaný ponechal ako podklad, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal, výlučne zistenia zdokumentované v protokoloch, vychádzajúce z akreditovaných skúšok.

4. Žalovaný ďalej uviedol, že sa nestotožnil s právnym názorom správneho orgánu prvého stupňa, čo sa týka postihu žalobcu aj za uvedenie predmetných výrobkov na trh, z dôvodov, že slovné spojenie „uvedenie na trh“ je definované v ustanovení § 2 ods.1 písm.g) zákona č. 264/1999 Z.z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o zhode“) nasledovne: „Na účely tohto zákona sa rozumie uvedením výrobku na trh okamih, keď výrobok prvýkrát prechádza odplatne, alebo bezodplatne z etapy výroby alebo dovozu do etapy distribúcie, a to aj v prípade, ak je určený pre vlastnú potrebu“. V danom prípade podľa žalovaného nemožno hovoriť o prechode z etapy výroby, resp. dovozu, do etapy distribúcie. Táto skutočnosť potvrdzuje fakt, že žalobca nadobudol predmetné výrobky od spoločnosti Borna, s.r.o., so sídlom Kempelenova 15, Bratislava, a teda nemožno konštatovať, že predmetný výrobok už bol v tom čase uvedený na trh, a preto možno žalobcu postihovať len za ponuku a predaj nebezpečného výrobku v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa.

5. V rámci zmeny napadnutého rozhodnutia žalovaný za účelom presnej špecifikácie skutku tak, aby tento nebol zameniteľný s iným, pristúpil k identifikácii dotknutých druhov výrobkov označením EAN, tak ako je uvedené vo výrokovvej časti rozhodnutia. Zároveň v prípade výrobku - bezpečnostné zápalky FRESH® žalovaný vypustil z výrokovvej časti konštatovanie, že predmetný výrobok nevyhovел požiadavkám EN 1783, príloha D, nakoľko uvedené nie je v súlade s obsahom protokolu o skúške č. 100-051639 zo dňa 27.02.2015, v ktorom je uvedené, že výrobok spĺňa požiadavky EN 1783, príloha D. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný pristúpil k zmene napadnutého rozhodnutia tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Uvedená zmena bola zároveň dôvodom pre primerané zníženie výšky uloženej pokuty. Dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaný nezistil.

6. Žalovaný konštatoval, že dňa 06.02.2015 bola inšpektormi SOI za účelom overenia bezpečnosti odobratá vzorka výrobkov - bezpečnostné zápalky LABAŠ® a bezpečnostné zápalky FRESH®. Dňa 07.05.2015 bola inšpektormi SOI vykonaná kontrola v prevádzke žalobcu zameraná na došetrenie nebezpečného výrobku, a zároveň bol žalobcovi odovzdaný protokol o skúške č. 100-051638 zo dňa 27.02.2015 a protokol o skúške č. 100- 051639 zo dňa 27.02.2015, pri ktorej bolo zistené, že žalobca nezabezpečil dodržanie povinnosti podľa § 6 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa, keď ponúkal a predával bezpečnostné zápalky LABAŠ® a FRESH®, ktorých nebezpečnosť bola potvrdená spomínanými protokolmi o skúške vydaným príslušným technickým ústavom. Cieľom skúšky, v ktorej dané výrobky nevyhoveli, bolo posúdenie základných bezpečnostných požiadaviek na výrobok, a teda, či výrobok spĺňa EN 1783 „Zápalky, funkčné požiadavky, bezpečnosť a klasifikácia“. Technický ústav vystavil protokoly o skúške, z ktorých vyplýva, že na základe skúšok odobratých vzoriek výrobku bol zistený ich nesúlad s EN 1783, a to konkrétne s prílohou A, nakoľko na odskúšanom množstve zápaliek LABAŠ® došlo pred zapálením k zlomeniu dvoch kusov drevok, pri 31 kusov zápaliek došlo k explózií hlavičky

(odletovali kúsky hlavičkovej zmesy do okolia všetkými smermi, aj smerom k skúšajúcemu). Pri jednom kuse došlo k odkvapnutiu horúceho popola, po sfúknutí zápaliek 4 kusov žeravilo dlhšie než 4 sekundy; s prílohou B, nakoľko všetky škatuľky sa samovoľne vznietili a s prílohou D, nakoľko z dvoch škatuliek sa uvoľnila jedna zápalka a pri piatich škatuľkách došlo k pootvoreniu a časť hlavičiek zápaliek vyčnievala von. V prípade bezpečnostných zápaliek FRESH® z protokolu o skúšky vyplýva, že na základe akreditovaných skúšok odobratých vzoriek bol zistený ich nesúlad s EN 1783, a to prílohou A, nakoľko na odskúšanom množstve zápaliek došlo pred zapálením k zlomeniu jedného kusu drevka, pri 21 kusov zápaliek došlo k explózií hlavičky (odletovali kúsky hlavičkovej zmesy do okolia všetkými smermi, aj smerom k skúšajúcemu, pri jednom kuse zápaliky došlo k odkvapkávaniu roztoku, po sfúknutí zápaliek 7 kusov žeravilo dlhšie než 4 sekundy, pri skúške výšky plameňa nedosiahli požadovanú výšku plameňa 2 kusy zápaliek; s prílohou B, nakoľko všetky skúšané škatuľky sa samovoľne vznietili.

7. Z podkladov pre rozhodnutie je zrejmé, že predmetné výrobky boli žalobcom predávané veľkoobchodným predajom. V čase kontroly dňa 07.05.2015 sa v prevádzkovej jednotke nachádzali bezpečnostné zápalky LABAŠ® v množstve 36700 kusov á 0,025 eur, v celkovej hodnote 917,50 eur a bol vystavený na predaj vo vzorkovej predajni s označením predajnej ceny. Bezpečnostné zápalky FRESH® sa nachádzali v prevádzkovej jednotke žalobcu v množstve 38000 kusov á 0,025 eur v celkovej hodnote 950 eur, a rovnako boli vystavené na predaj vo vzorkovej predajni s označením predajnej ceny. Uvedeným konaním žalobcu došlo k porušeniu § 6 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Za zistený nedostatok nesie žalobca ako predávajúci podľa § 2 písm.b) zákona o ochrane spotrebiteľa zodpovednosť v plnom rozsahu.

8. V ďalšom sa žalovaný podrobne zaoberal odvolacími námietkami, ktoré čiastočne uznal za oprávnené, a napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zmenil tak, ako to uviedol vo výrokovej časti rozhodnutia. Konštatoval, že účelom kontroly SOI je porovnávanie zisteného skutkového stavu so stavom požadovaným právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie SOI oprávnená kontrolovať, a z toho pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinností žalobcu vyplývajúcej z ustanovenia § 6 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný konštatoval, že žalobca neuviedol v odvolaní nové právne relevantné skutočnosti, ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistený nedostatok, a mali by vplyv na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Na základe týchto skutočností pokladá žalovaný skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú. Výšku uloženej pokuty pokladal žalovaný po jej znížení za primeranú zistenému skutkovému stavu.

9. Žalobca podal v zákonnej lehote žalobu na preskúmanie rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj, a navrhol, aby súd po ich preskúmaní obe rozhodnutia zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň navrhol, aby súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Žalobca v žalobe poukázal na to, že jedným z dôvodov, pre ktorý žalovaný pristúpil k vypusteniu podstatnej časti napadnutého prvostupňového rozhodnutia, je, že správny orgán konštatoval nebezpečnosť výrobkov aj na základe výsledkov neakreditovaných skúšok

vykonaných príslušným technickým ústavom. Výsledky neakreditovaných skúšok nemožno v prípade správneho konania považovať za relevantný podklad pre vydanie rozhodnutia v tak závažnej otázke, ako je posúdenie bezpečnosti výrobkov. Na základe toho žalovaný ponechal ako podklad, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal, výlučne zistenia zdokumentované v protokoloch, vychádzajúce z akreditovaných skúšok. Hoci v odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu žalobca uviedol možnosť, že výsledky skúšok mohli byť ovplyvnené meraním na prístrojoch, ktoré neboli úradne overené a kalibrované, žalovaný vo svojom rozhodnutí uviedol, že nie je dôvodné pochybovať o odbornosti vykonaných skúšok, ako aj o použití overených meradiel, keď v danom prípade išlo o akreditovanú skúšobňu, ktorá v dotknutom rozsahu vykonala akreditované skúšky, na základe ktorých žalovaný vyhodnotil, že došlo k porušeniu povinností.

10. Žalobca s týmto posúdením a odôvodnením žalovaného nesúhlasí. Podľa jeho názoru zákon stanovuje, že ak má byť niečo použité ako dôkaz, musí spĺňať jednak podmienku, že taký dôkaz prispeje k náležitému objasneniu veci, a jednak, že dôkaz musí byť získaný zákonným spôsobom. Podľa názoru žalobcu v danom prípade ide o absolútne aj relatívne neprípustný dôkaz, nakoľko relatívne neprípustné dôkazy môžu byť pripustené v konaní vzhľadom na drobné porušenie zákona, ale len s vysokou preukaznou hodnotou, čo v danom prípade absentovalo. Vysoká preukazná hodnota protokolu o skúškach sa nepreukázala, nakoľko vo väčšine vykonaných skúšok išlo o skúšky neakreditované a spôsobuje absolútnu neprípustnosť dôkazov, navyše, ak merania, aj len niektorých akreditovaných skúšok, boli vykonané nepreskúmate Inými meradlami. Zo skutočnosti, že poverená skúšobňa vykonala aj skúšky, na ktoré nebola akreditovaná, v žalobcovi vzbudzuje dôvodnú obavu o tom, či následne pri akreditovaných skúškach boli vykonané merania zákonnými (preverenými, kalibrovanými) meradlami. Poukazovanie žalovaného na oficiálne uznanie spôsobilosti akreditovaného subjektu vykonávať dôveryhodne a na požadovanej odbornej úrovni deklarovanej činnosti, považuje žalobca za formálne a nepostačujúce, z dôvodu, že nešpecifikovaním meradiel, ktorými mali byť merané veličiny, si nespĺnil jednu z podmienok akreditácie, a na základe ktorých žalovaný postihoval žalobcu, porušil právo žalobcu na riadny proces a obhajobu.

11. Žalobca ďalej uviedol, že nebolo dostatočným spôsobom preukázané, že by menil nejakým spôsobom vlastnosti predmetných zápaliek, resp. ich nesprávne skladoval a manipuloval s nimi tak, aby týmto spôsobom ovplyvnil ich vlastnosti. V danom prípade má žalobca za to, že nemá inú možnosť, ako konštatovať, že za kvalitu a bezpečnosť predmetných zápaliek nenesie žiadnu zodpovednosť. Žalobca v žalobe tiež tvrdil, že ak je právo žalovaného dať si urobiť analýzu vzorky, je rovnako právo žalobcu dať si urobiť svoju nezávislú analýzu vzorky, a preto zotrval na tvrdeniach uvedených aj v odvolaní, že neumožnením odovzdania vzorky inej osobe, resp. žalobcovi, resp. neodňatím tejto kontrolnej vzorky pre žalobcu, bola žalobcovi odňatá možnosť uniesť svoju dôkazné bremeno, a vyvrátiť tvrdenie žalovaného o tom, že v prejednávanej veci sa má jednať o nebezpečný výrobok.

12. Podľa žalobcu žalovaný nezabezpečil dôkaz o nadobudnutí predmetných zápaliek firmou Borna, s.r.o., Bratislava, Tempelenova 15, dôkaz, že zápalky na posúdenie boli prepravované subjektom na to oprávneným, v obale nezabezpečujúcom nemenné prostredie, nakoľko skladovanie, preprava a manipulácia so zápalkami počas prepravy do laboratória majú podstatný vplyv na niektoré skúšky zápaliek, ako napríklad skúška

samovznietenia škatuliek (vplyv vlhkosti prostredia, v ktorom sú zápalky skladované a prepravované), počet zápaliek v krabičke (zabezpečenie proti otvoreniu krabičiek). Protokol o skúške č. 100-051638 neobsahuje všetky údaje uvedené na krabičke zápaliek, najmä nie všetkých distribútorov na krabičke uvedených, a ďalej dôkaz o poučení žalobcu, že má právo za účasti inšpektorov odobrať sám kontrolné vzorky výrobkov, ak to povaha výrobkov umožňuje, a ponechať si časť z každej takto odobratej vzorky. Napadnuté rozhodnutie žalovaného neobsahuje odôvodnenie, že by žalovaný o tom poučil žalobcu, resp. nezdôvodnil, prečo nepotreboval žalobcu poučiť o jeho práve ponechať si časť z odobratej vzorky. Odoberanie vzorky v prevádzke žalobcu bolo vykonávané bez prítomnosti štatutárneho zástupcu žalobcu za prítomnosti zamestnancov bez právneho vzdelania. Žalobca zdôraznil, že základnou požiadavkou správneho konania je, aby správny orgán účastníka konania v priebehu konania poučoval o jeho právach a povinnostiach, a toto viac má byť tento princíp uplatňovaný vtedy, keď účastník konania je osobou bez právneho vzdelania.

13. Žalobca sa nestotožňuje s názorom žalovaného, ktorý uviedol v napadnutom rozhodnutí, že mu zákon neukladá povinnosť upozorniť kontrolovanú osobu na možnosť ponechania si časť vzorky pre jeho potrebu, ale z dôvodu poučovacej povinnosti žalovaného v procesných stránkach bolo povinnosťou žalovaného postupovať pri odbere vzoriek tak, aby bola zachovaná zásada „rovnosti zbraní“ a práva na obhajobu. Tvrdenie žalovaného, že žalobca bol pri odbere vzoriek prítomný, je irelevantné, pretože toto svoje tvrdenie nepodložil. Vedúci skladu ... nebol kontrolovanou osobou, ani osobou splnomocnenou konať v mene žalobcu. Pri tak vážnom úkone, ako je zabezpečovanie dôkazov, žalovaný mal zabezpečiť objektivitu postupu odberu vzoriek v čo najväčšom rozsahu.

Povaha výrobku, z ktorého boli vzorky odobraté, si vyžadovala nakladanie so vzorky pri ich preprave až do Českej republiky, dôsledne dodržiavanie podmienok, ktoré by mohli ovplyvniť kvalitu vzorky. Išlo o bezpečnostné zápalky, ktoré sú, ako je všeobecne známe, náchylné na teplotu, vlhkosť a mechanické poškodenie. Žalovaný však žiadnym spôsobom nezabezpečil ustálenosť týchto podmienok počas celého trvania prevozu vzoriek do skúšobného laboratória, a stav pri prevoze ani nezadokumentoval do podkladu pre rozhodnutie, ani v rozhodnutí toto neodôvodnil, len formálne konštatoval, že „o hodnovernosti takto vykonaného dokazovania nemožno mať žiadne pochybnosti“. Podľa žalobcu prostredie, v ktorom boli vzorky prepravované, mohli ovplyvniť a ovplyvnili výsledky skúšok. Žalobca poukázal na judikát Najvyššieho správneho súdu ČR, z ktorého vyplýva, že inšpekčný záznam nie je dôkazom neotrasiteľným, a že jeho závery môžu byť spochybnené ako dôkazy, následne v správnom konaní vykonanými, alebo účastníkom konania navrhnutými. Vzhľadom na to, že sa žalobca v konaní vyjadroval písomne, táto okolnosť neoprávňovala žalovaného k záveru, že postačí vychádzať z inšpekčného záznamu, ako jedného z dôkazov o porušovaní povinností žalobcom. S ohľadom na skutočnosť, že sankčné konanie je trestným konaním v zmysle článku 6 Dohovoru, je potrebné, aby bol žalovaný tým, kto mal preukázať vinu žalobcu bez pochybností vedený pritom vyšetrovacou zásadou charakteristickou pre správne konanie začaté z úradnej moci. Podľa názoru žalobcu inšpektori mali uviesť, kto, kedy a kde zabalené vzorky prevzal, a akým spôsobom a v akom prostredí, resp. prepravnom prostriedku boli vzorky, resp. mali byť vzorky prepravované do Českej republiky. Ide o nedostatočne a nepreskúmateľne zistený a zadokumentovaný skutkový stav. Ďalej podľa žalobcu inšpekčný záznam trpí tým, že inšpektori žalovaného

vôbec informačne nevyťažili žalobcu ako účastníka konania. Žalobca inšpekčný záznam považuje na preukázanie skutku za nedostačujúci, už aj vzhľadom na stručné kontrolné zistenia, ktoré robia tento záznam zmätočným, nepreskúmateľným a neurčitým.

14. Žalobca, rovnako ako v odvolaní, namietal nenariadenie ústneho pojednávania pred vydaním rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa. Podľa názoru žalobcu pri ústnom pojednávaní a výsluchu svedkov by došlo k spoľahlivému, dostatočnému a objektívnemu objasneniu veci, pričom žalovaný sám v rozhodnutí uviedol, že považuje protiprávne konanie žalobcu za zvlášť závažné. O vykonaných dôkazoch nebola správnym orgánom prvého stupňa spísaná riadna zápisnica, a v konaní pred prvostupňovým orgánom verejnej správy sa žalobca nemohol vyjadriť k veci ústne, nemal možnosť byť prítomný pri výsluchu svedkov, a nemohol im klásť otázky, pričom ústneho pojednávania vopred nevzdal.

V konkrétnom prípade ide o vec trestného charakteru. Z judikatúry Najvyššieho súdu SR a krajských súdov vyplýva, že na správne trestanie je potrebné použiť zásady trestného stíhania.

V každom správnom konaní o správnom delikte, ktoré má splňať požiadavky dohovoru, je potrebné vykonať ústne pojednávanie pred správnym orgánom prvého stupňa, najmä keď sa účastník konania ústneho pojednávania nevzdal. Z uvedeného dôvodu podľa žalobcu došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej. Postup prvostupňového správneho orgánu predstavoval podľa žalobcu protiústavný zásah do práva na spravodlivý proces, pretože žalobcovi objektívne znemožnil využiť jeho oprávnenia byť prítomný pri prerokovaní veci, byť vypočutý (vrátane dokazovania), predložiť argumentáciu na podporu svojej stanovisk, vznášať námietky a návrhy, navrhovať a predkladať dôkazy na podporu svojich tvrdení, vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, klásť svedkom otázky, využívať právnu pomoc v konaní alebo uplatniť opravné prostriedky, a z hľadiska celého konania ho postavil do podstatne nevýhodnejšej situácie.

15. Žalobca ďalej v žalobe namietal, že v odôvodnení rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu, neboli uvedené, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie. Správny orgán iba uvádza, že k svojmu záveru dospel po preskúmaní všetkých podkladov, ktoré však konkrétne neuviedol. Podľa názoru žalobcu túto vadu rozhodnutia neodstraňuje konštatovanie žalovaného, ktorý tvrdí, že ide o dôkazy v administratívnom spise a účastník mal vedieť, že to sú tie dôkazy, ktoré boli relevantné. Takýto postup žalovaného považuje žalobca za nezákonný, a je dôvodom na zrušenie rozhodnutia. K procesnému právu účastníka zodpovedá podľa § 47 ods.3 zákona č. 71/1967 Zb. povinnosť správneho orgánu nielen rozhodnúť, ale tiež vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané, a ktoré nie. Žalovaný zaťažil svoju rozhodnutia vadami spočívajúcimi v tom, že rozhodnutia sú nepreskúmateľné.

16. Žalobca napokon namietal pochybenie žalovaného pri vedení administratívneho spisu, ktorý nie je žurnalizovaný, a vychádzal z toho, že obe rozhodnutia, ktoré boli doručené žalobcovi, okrem spisovej značky neobsahujú aj čísla listov. Žurnalizovania administratívneho spisuje podľa názoru žalobcu podstatnou administratívnou činnosťou správneho orgánu pri vedení administratívneho spisu, čo podporuje spravodlivý správny proces. Ako príklad uviedol vyhlášku Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre súdy. Absencia žurnalizácie administratívneho spisu môže vytvárať priestor pre manipuláciu s listinami, možno ich

ľubovoľne vyberať, vkladať bez časovej chronologizácie, čo je v rozpore s ústavným právom účastníka konania na spravodlivý proces v správnom konaní. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Sžf/10/2010.

17. Žalovaný vo svojom vyjadrení z 24.02.2017 navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Má za to, že obe napádané rozhodnutia boli vydané v súlade s platnou právnou úpravou na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, pričom správne orgány v danom prípade postupovali v súlade so zásadami správneho konania, s námietkami a podkladmi predloženými žalobcom sa správne orgány pri rozhodovaní podrobne zaoberali, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení náležite odôvodnili. Kontrola zo strany inšpektorov SOI bola vykonaná v súlade so zákonom, a práva žalobcu neboli porušené.

18. Žalovaný má za to, že výrok napadnutého rozhodnutia, ktorým žalovaný zmenil výrokovú časť prvostupňového rozhodnutia, spĺňa všetky zákonné požiadavky v zmysle ustanovenia § 47 ods.2 Správneho poriadku, na presnosť, určitosť a nezameniteľnosť rozhodnutia, teda obsahuje rozhodnutie vo veci, ako aj ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo. Výrok spĺňa aj požiadavky určitosti a nezameniteľnosti s iným výrokom rozhodnutia, nakoľko je v ňom presne konkretizovaný žalobca, kontrolný orgán, časy výkonu kontroly, v rámci ktorej boli odobraté vzorky výrobkov, detailne špecifikované za účelom skúšania ich bezpečnosti, prevádzková jednotka, v ktorej bola kontrola a odber vzoriek vykonaný, ako aj kontroly, v ktorej došlo k odovzdaniu protokolov o skúške kontrolovanej osobe, presný názov technického ústavu, ktorému boli vzorky zaslané na skúšky, zistenia vykonaných skúšok v rozsahu nevyhovenia požiadavkám EN 1783, stručné popísanie skutkového stavu a následná právna kvalifikácia takto zisteného skutkového stavu. Podľa žalovaného takto vyhotovený výrok rozhodnutia spĺňa všetky zákonné požiadavky a potreby právnej praxe.

19. K námietkam týkajúcich sa spochybňovania relevantnosti predmetných protokolov o skúške, ako o dôkazných prostriedkoch, žalovaný uviedol, že sa v plnom rozsahu pridriava svojej argumentácii uvedenej v napadnutom rozhodnutí. Má za to, že predmetné protokoly o skúške v rozsahu skutočností uvedených na základe akreditovaných skúšok, sú právne relevantným podkladom pre vydanie rozhodnutia. Žalovaný v rámci správneho konania dôkladne preskúmal skutočnosti uvedené v rámci správneho konania, ako aj spôsoby zistenia z hľadiska hodnovernosti a z uvedeného dôvodu pristúpil k vypusteniu podstatnej časti skutkového stavu tak, ako ho uviedol správny orgán prvého stupňa vo svojom rozhodnutí. Žalovaný konštatoval, že správny orgán prvého stupňa presne a úplne zistil skutočný stav vecí tým, že si zabezpečil príslušné protokoly o skúške ako listinný dôkaz, kde ich obsahom boli skutočnosti - výsledky akreditovaných skúšok, na základe ktorých je možné nesporne konštatovať porušenie povinností žalobcu vyplývajúcej mu z ustanovenia § 6 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa žalovaného je neprípustné tvrdenie žalobcu, podľa ktorého by vôbec nemali byť zohľadnené skutočnosti, že skúmané vzorky bezpečnostných zápaliiek nespĺňajú požiadavky technickej normy v rozsahu uvedenom vo výrokovej časti rozhodnutia žalovaného, a to iba na základe tvrdenia, že väčšia časť skúšok vykonaných príslušným akreditovaným ústavom bola neakreditovaných. V protokoloch o skúške bolo presne hviezdíčkou vymedzené, ktoré skúšky boli neakreditované, na čo žalovaný prihliadol. Keď v tejto časti pristúpil k vypusteniu. Neprípustnosť zistení vychádzajúc z akreditovaných skúšok žalobca zakladá v podstate na subjektívnych dojmach, keď tvrdí, že skutočnosť, že

poverená skúšobňa vykonala aj skúšky, na ktoré nebola akreditovaná, v ňom vzbudzuje dôvodnú obavu, či aj následne akreditované skúšky boli vykonané zákonnými meradlami. Ide len o subjektívne konštatovania žalobcu, ktoré nemôžu mať vplyv na samotnú hodnovernosť a relevanciu takto získaných skutočností, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia. Žalovaný považuje za účelové spochybňovanie odborného postupu predmetnej skúšobne zo strany žalobcu, týkajúcej sa zákonnosti meracích prístrojov. Žalovaný poukazuje na to, že akreditácia je postup, na základe ktorého poverený orgán vydáva osvedčenie o tom, že orgán alebo osoba je spôsobilý/á vykonávať deklarované činnosti. Ide o nezávislé, nestranné a odborné posúdenie (vykonané podľa medzinárodne prijatých pravidiel), plnenia akreditačných kritérií (medzinárodne prijatých, vzťahujúcich sa na príslušnú oblasť činností akreditovaných subjektov) a oficiálne uznanie spôsobilosti akreditovaného subjektu vykonávať dôveryhodne (nezávisle, nestranne a na požadovanej odbornej úrovni) deklarované činnosti. Nakoľko daný subjekt získal pre svoju činnosť akreditáciu, nie je na mieste spochybňovanie jeho odbornej činnosti, a to čo do postupov, resp. meracích prístrojov použitých pri vykonávaní jednotlivých skúšok. Podľa žalovaného výsledky vykonaných akreditovaných skúšok, ktoré sú zaznamenané v predmetných protokoloch, predstavujú relevantné a nespochybiteľné dôkazy o tom, že predmetné výrobky sú nebezpečné. Postupy, meracie prístroje, namerané veličiny a podobne, sú z hľadiska odbornosti akreditovaného subjektu dané, a neuvedenie ich presnej špecifikácie v protokole nespôsobuje pochybnosti o ich zákonnosti, resp. správnosti, ako žalobca sa mylne domnieva. K žalobnej námietke, že žalovaný neupozornil kontrolovanú osobu na možnosť ponechania si časti vzorky pre jeho potrebu, žalovaný rovnako ako v rozhodnutí uviedol, že mu nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu poučiť o tomto práve kontrolovanú osobu o priebehu kontroly. Výklad žalobcu ohľadne poučovacej povinnosti žalovaného je neprímerane extenzívny, keď poučovacia povinnosť sa poskytuje len v zákonom stanovenom rozsahu, a týka sa len procesno-právnych úkonov účastníkov správneho konania, prípadne možnosti uplatnenia ich procesných práv, a prípadných povinností. Žalovaný nepopiera právo žalobcu ako kontrolovanej osoby na odobratie takejto vzorky, má však za to, že k jeho uplatneniu nie je správny orgán povinný kontrolovanú osobu pohnúť, resp. na možnosť uplatnenia si daného práva túto osobu upozorniť.

20. Žalovaný má za to, že správny orgán postupoval v súlade so zákonom, keď odobraté vzorky výrobkov ešte v priebehu kontroly zabalili, zapečatili a označili predpísaným spôsobom, za prítomnosti ... - vedúceho skladu (zamestnanca žalobcu). Následne boli vzorky zaslané na posúdenie príslušnému akreditovanému technickému ústavu, ktorý na základe relevantných výsledkov zhodnotil, že výrobky nespĺňajú požiadavky EN 1783 v rozsahu uvedenom v napadnutom rozhodnutí. O hodnovernosti takto vykonaného dokazovania podľa žalovaného nemožno mať žiadne pochybnosti. Preto nesúhlasí s námietkou žalobcu, že mu bola odňatá možnosť uniesť svoje dôkazné bremeno.

21. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaný nepodložil svoje tvrdenie, že pri odbere vzoriek bol prítomný žalobca, žalovaný uviedol, že v rozhodnutí iba všeobecne uviedol, že inšpektori SOI odoberajú vzorky za prítomnosti kontrolovanej osoby alebo oprávnenej osoby. V danom prípade bola vzorka odobratá za prítomnosti oprávnenej osoby, ktorá konala v čase kontroly v mene žalobcu, čo preukazuje samotná skutočnosť, že táto osoba vlastnoručne podpísala výsledky kontroly, pričom inšpekčný záznam opatrla pečiatkou spoločnosti LABAŠ, s.r.o. Z uvedeného dôvodu námietka žalobcu neobstojí.

22. V žalobnej námietke, že žalovaný nezabezpečil ustálenosť podmienok počas celého trvania prevozu vzoriek do skúšobného laboratória, a tento stav podrobne nezadokumentoval, žalovaný uviedol, že žiadny právny predpis nestanovuje kontrolnému orgánu povinnosť uvádzať v inšpekčnom zázname, resp. v inom podklade pre rozhodnutie presný postup odoberania vzorky a prepravy odobratých vzoriek. V danom prípade bolo v inšpekčnom zázname zo dňa 06.02.2015 riadne zdokumentované, že výrobok inšpektori SOI pri kontrole zabalili, zapečatili a označili predpísaným spôsobom za prítomnosti ... - vedúceho skladu. Každá vzorka sa na mieste zabalí a zapečatí tak, že sa lepiacou páskou prelepí obal. Žalovaný zdôraznil, že kontrolnú činnosť môžu vykonávať len zamestnanci, ktorí získali špeciálnu odbornú spôsobilosť na výkon kontroly a preukaz SOI, resp. poverenie na výkon kontroly. Žalovaný nemá žiadne pochybnosti o tom, že odber vzorky bol vykonaný v súlade s vyššie uvedeným postupom. Tvrdenie žalobcu, že má podozrenie, že pri prevoze vzoriek došlo ku takému vplyvu prostredia, ktorý mohol ovplyvniť výsledky skúšok, žalovaný odmieta, nakoľko vzorky boli riadne zabalené a uschovávané počas celého prevozu. Žiadne pôsobenie vonkajších negatívnych vplyvov na vlastnosti predmetných vzoriek výrobkov, resp. zásah inej osoby, nebol v dôsledku takéhoto zabezpečenia vzorky možný. Námietky žalobcu považuje za irelevantné v snahe neodôvodnene spochybniť postupy inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti.

23. K žalobnej námietke žalobcu, že inšpekčný záznam bol použitý ako listinný dôkaz a nebolo nariadené ústne pojednávanie, žalovaný uvádza, že inšpekčný záznam patrí medzi relevantné podklady k rozhodnutiu a je záznamom z kontroly, v ktorom konajúci inšpektori SOI opíšu zistený stav na mieste samom, k čomu sa vyjadrí oprávnená osoba a správnosť záznamu potvrdí svojím podpisom (prípadne opatrí pečiatkou), resp. uvedie, s čím nesúhlasí. Inšpekčný záznam predstavuje základný dokument informujúci o výsledku kontroly, v ktorom je presne popísaný zistený skutkový stav a všetky zistené nedostatky, a ktorý nesporne preukazuje protiprávne konanie zo strany žalobcu. Zistenia vychádzajúce z inšpekčného záznamu neboli žalobcom žiadnym spôsobom vyvrátené, jeho námietky smerujú iba voči postupu inšpektorov SOI v súvislosti s odberom a prepravou odobratých vzoriek. K namietanej absencii poučenia vypočúvaných osôb pri kontrole žalovaný uviedol, že žiadne osoby pri kontrole neboli vypočúvané a vysvetlivku osoby prítomnej pri kontrole nemožno považovať za svedeckú výpoveď, preto sa na daný prípad nevzťahuje ani povinnosť správneho orgánu poučiť svedka pred výsluchom o jeho právach.

24. Žalovaný nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že výrobok bol vyhlásený za nebezpečný len na základe odovzdaného inšpekčného záznamu. Dňa 06.02.2015 inšpektori SOI vykonali v prevádzke žalobcu kontrolu, v rámci ktorej došlo za účelom posúdenia bezpečnosti výrobkov k odobratiu dvoch druhov vzoriek, ktoré boli postúpené príslušnému akreditovanému subjektu na posúdenie ich súladu s príslušnou technickou normou. Na základe vykonaných akreditovaných skúšok predmetné vzorky nevyhoveli EN 1783 v uvedenom rozsahu, a následne dňa 07.05.2015 bolo v prevádzkovej jednotke žalobcu vykonané došetrenie, v rámci ktorého došlo k odovzdaniu protokolov o skúškach odobratých vzoriek kontrolovanej osobe. Žalovaný sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že len na základe odovzdaného inšpekčného záznamu bol výrobok vyhlásený za nebezpečný, jeho nebezpečnosť bola deklarovaná na základe výsledkov vykonaných skúšok. Predmetné inšpekčné záznamy, ako aj protokoly o skúškach boli predmetom právneho preskúmavania, a

až následne v oznámení o začatí správneho konania bola právne záväzným spôsobom konštatovaná ich nebezpečnosť.

25. Žalovaný dľa 1 ej uviedol, že s obsahom inšpekčných záznamov bol oboznámený prítomný vedúci skladu ..., ktorý ich obsahu porozumel a so zisteniami kontroly súhlasil. Postup inšpektorov bol v súlade so zákonom, keď s obsahom inšpekčného záznamu bola priamo oboznámená osoba konajúca v čase kontroly v mene žalobcu, a táto osoba vlastnoručne podpísala inšpekčný záznam a opatrla ho pečiatkou spoločnosti, a k tomu sa vyjadrila. Podľa žalovaného sa žalobca nemôže vyviníť tvrdením, že inšpekčný záznam nebol doručený priamo jemu. V tejto súvislosti poukázal na rozsudky Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/209/2005 a 2S/20/2008. Žalovaný ďalej konštatoval, že o skutočnosti, že žalobca bol informovaný o výsledkoch kontroly, svedčí aj jeho samotné vyjadrenie k inšpekčnému záznamu zo dňa 03.08.2015, v ktorom žalobca poukazuje na obsah inšpekčných záznamov. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovi nebolo žiadnym spôsobom upreté jeho právo vyjadriť sa k podkladom pre rozhodnutie, vrátane protokolov o skúškach, ktoré mu boli odovzdané ešte pred samotným začatím správneho konania.

26. K námietke žalobcu, že vo veci nebolo nariadené ústne pojednávanie, žalovaný poukázal na komentár k ustanoveniu § 21 ods. 1 Správneho poriadku, v ktorom sa uvádza, že nariadenie ústneho pojednávania sa ponecháva na voľnom uvážení konajúceho orgánu. Konajúci orgán je však povinný zistiť úplne a presne skutočný stav veci a za tým účelom použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci.

Posúdenie vhodnosti, resp. potreby nariadenia ústneho pojednávania neprislúcha žalobcovi, ale správne mu orgánu, a to len vtedy, pokiaľ bude mať ústne pojednávanie svoje opodstatnenie, pričom správny orgán je povinný riadiť sa v rámci svojej úvahy ustanovením § 3 ods.3 Správneho poriadku, a teda použiť čo najvhodnejšie prostriedky vedúce k správne mu vybaveniu veci, a tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. V danom prípade správny orgán disponoval dostatočnými podkladmi preukazujúcimi porušenie zákona, usúdil, že ústne pojednávanie nebolo vo veci potrebné ex offio ho nariadiť. Žalovaný v odvolacom konaní dospel k rovnakému záveru. Podľa názoru žalovaného by nariadenie ústneho pojednávania nezmenil zistený skutkový stav podložený relevantným podkladom - inšpekčný záznam, protokoly o skúške, za ktorý žalobca zodpovedá objektívne. Na podporu správnosti svojho postupu žalovaný poukázal na najaktuálnejšie rozsudky potvrdzujúce fakultatívnosť rozhodovania správne ho orgánu o nariadení ústneho pojednávania (Najvyšší súd SR sp. zn. 2Sžo/53/2013, sp. zn. 2Sžp/10/2011, sp. zn. 4Sžo/262/2015, uznesenie Ústavného súdu SR II.ÚS 134/2014-19, Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 24S/253/2013- 30).

27. V súvislosti s danou problematikou žalovaný zdôraznil, že v prejednávacom správnom konaní neporušil základnú zásadu trestného konania, keď zásady trestného konania sa týkajú vedenia konania pred súdom, a nie vedenia správne ho konania, na ktoré nie je možné striktné aplikovať zásady vedenia konania pred súdom.

28. K námietke žalobcu, že o vykonaných dôkazoch nikdy nebola zo strany žalovaného spísaná zápisnica, žalovaný uviedol, že podkladom pre vydanie rozhodnutia prvostupňového správne ho orgánu, ako aj rozhodnutia žalovaného, boli inšpekčné záznamy o

vykonaných kontrolách a zistených nedostatkoch, ako aj protokoly o skúškach nesporne preukazujúce žalobcovo protiprávne konanie. Berúc do úvahy, že deliktuálne konanie žalobcu bolo nespochybniteľné preukázané uvedenými podkladmi, žalovaný nepovažoval za potrebné doplniť v priebehu správneho konania dokazovanie. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 34 ods.4 a ods.5 Správneho poriadku. Žalovaný uviedol, že žalobca nebol ukrátený na svojom práve na spravodlivý proces žiadnym spôsobom, a svoje námietky a návrhy na doplnenie dokazovania a vyjadrenia mohol podávať v priebehu celého správneho konania, čo aj využil, keď sa vyjadril k inšpekčnému záznamu, k oznámeniu o začatí správneho konania, a následne voči prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie. Navyiac, v priebehu správneho konania dvakrát využil svoje právo nazerať do spisu. Konštatoval, že písomná forma vedenia administratívneho konania neukracuje žalobcu na jeho právach žiadnym spôsobom, a nespôsobuje v konaní jeho nevýhodnejšiu pozíciu.

29. Žalovaný ďalej uviedol, že odôvodnenia napadnutých rozhodnutí boli vyhotovené v súlade s ustanovením § 47 ods.3 Správneho poriadku. Odôvodnenia obsahujú skutočnosti, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, a samotné podklady pre rozhodnutie sú súčasťou spisového dokumentácie, čo je v súlade so zákonom. Je preto nepochopiteľné tvrdenie žalobcu, že nie sú mu známe skutočnosti, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, keď žalovaný vo svojom rozhodnutí presne uviedol, na základe ktorých skutočností (nevyhovenie konkrétnym skúškam EN 1783) dospel k záveru o porušení § 6 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom s podkladmi pre rozhodnutie sám žalobca disponoval. Táto námietka je podľa žalovaného neopodstatnená a vzbudzuje dojem, že žalobca sa len snaží o umelé napádanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu.

30. K námietke týkajúcej sa žurnalizácie administratívneho spisu žalovaný uviedol, že vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a Kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, špecializovaný trestný súd a vojenské sudy v platnom znení, sa vzťahuje vyslovene na tvorbu a obeh súdneho spisu a žalobca nemôže expenzívne vzťahovať danú právnu úpravu na tvorbu a obeh administratívneho spisu, keď v danom prípade neexistuje právna úprava, ktorá by upravovala striktné pravidlá žurnalizácie spisu na správnom orgáne. Z uvedených dôvodov žalobu navrhol zamietnuť a žalobcovi nepriznať právo na náhradu trov konania.

31. Žalobca v podanej replike z 19.05.2017 zotrval na svojich tvrdeniach uvedených v žalobe.

32. Súd v konaní podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutia, oboznámil sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v administratívnom spise žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa, a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

33. Zástupca žalobcu na pojednávaní na krajskom súde uviedol, že hoci žalovaný v odvolacom konaní znížil výšku pokuty na sumu 2.500,— eur, nemôže sa s tým uspokojiť, pretože z jeho rozhodnutia nevyplýva, z akého dôvodu mu bola uložená pokuta, keď v protokole o skúške sa uvádza, že priemerný počet zápaliek v krabičke je v rozpätí povolenom európskou normou, a napriek tomu je v protokole uvedené, že výrobok nespĺňa túto normu. Tento rozpor žalovaný nevysvetlil, a nevysporiadal sa s ním. Tiež sa nevysporiadal s

námietkou žalobcu, ktorú uviedol aj v odvolaní, že pri prevoze odobratej vzorky vzhľadom na vzdialenosť skúšobného ústavu, ktorý sa nachádza v Českej republike, nebolo zisťované, či kontrolovaný tovar bol privezený do skúšobne v takom stave, v akom bola vzorka odobratá. Zotrval aj na námietke nenariadenia ústneho pojednávania a žurnalizácie spisu.

34. Zástupkyňa žalovaného na pojednávaní poukázala na tom, že predmetom kontroly boli bezpečnostné zápalky, ktoré sa bežne predávajú a distribujú do rôznych prostredí, a preto v danom prípade podľa jej názoru nie je podstatná tá skutočnosť, že v akom vozidle a za akých podmienok bola odobratá vzorka prepravovaná. S ostatnými námietkami sa žalovaný podľa jej názoru dostatočne vysporiadal v podanom vyjadrení, aj v napadnutých rozhodnutiach. Na spochybňovanie výsledkov uvedených v protokole o skúške zástupkyňa žalovaného uviedla, že orgán kontroly nie je oprávnený spochybňovať výsledky akreditovaného skúšobného orgánu.

35. Podľa § 27 zákona o ochrane spotrebiteľa na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, okrem § 20 ods.3 písm.e) - h) a § 21 a § 26a, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

36. Podľa § 2 písm.g) zákona o ochrane spotrebiteľa sa na účely tohto zákona rozumie bezpečným výrobkom výrobok, ktorý za bežných alebo rozumne predvídateľných podmienok používania, inštalácie alebo údržby, nepredstavujú po dobu určenú výrobcem, alebo po dobu obvyklej použiteľnosti nebezpečenstvo pre spotrebiteľa, alebo jeho používanie, predstavuje pre spotrebiteľa vzhľadom na bezpečnosť a ochranu zdravia len minimálne nebezpečenstvo, alebo svojimi vlastnosťami zodpovedá požiadavkám podľa osobitného predpisu.

Podľa § 2 písm.h) zákona o ochrane spotrebiteľa nebezpečným výrobkom je výrobok, ktorý nespĺňa požiadavky uvedené v písm.g); za nebezpečný výrobok nemožno považovať výrobok iba preto, že bol do obehu uvedený bezpečnejší výrobok.

37. Podľa § 6 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa na trh možno uviesť, ponúkať alebo predávať len bezpečné výrobky; to neplatí pre použité výrobky dodané ako starožitnosti alebo pre výrobky, ktoré sa majú pred použitím opraviť alebo obnoviť, ak o to dodávateľ preukázateľne informoval osobu, ktorej výrobok dodáva.

38. Podľa § 24 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa za porušenie povinností ustanovených týmto zákonom, alebo právne záväznými aktmi Európskej únie v oblasti ochrany spotrebiteľa, uloží orgán dozoru výrobcovi, predávajúcemu, dovozcovi, dodávateľovi, alebo osobe podľa § 9a, alebo § 26 pokutu do 66.400,— eur; za opakované porušenie povinností počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166.000,— eur.

Podľa § 24 ods.5 zákona o ochrane spotrebiteľa pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinností, spôsob a následky porušenia povinností.

39. Podľa § 32 ods.1 zákona č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov Správny poriadok správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí, a za tým účelom

si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe, alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods.2 citovaného zákona).

40. Podľa § 34 ods.1 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci, a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Podľa § 34 ods.2 citovaného zákona dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka.

Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe (§ 34 ods.3 citovaného zákona).

Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 34 ods.5 citovaného zákona).

41. Podľa § 21 ods.1 prvá veta Správneho poriadku správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon.

42. Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods.3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

43. Žalobca v žalobe namietal, že správne orgány vychádzali z nepreskúmateľného dôkazu, a to z protokolu o skúškach, ktorým sa nepreukázala jeho vysoká preukazná hodnota, pretože vo väčšine prípadov skúšky boli neakreditované. Akreditované skúšky považuje za nepreskúmateľné vzhľadom na to, že nebolo zisťované, akými meradlami boli vykonané. Súd

túto námietku žalobcu považuje za nedôvodnú. Žalovaný pri posudzovaní porušenia povinností žalobcu vyplývajúce z § 6 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa vychádzal iba z výsledkov akreditovaných skúšok, ktoré boh v protokole označené. Na výsledky neakreditovaných skúšok pri rozhodovaní o torn, či a v akom rozsahu žalobcu porušil povinnosť podľa § 6 ods.1 zákona o ochrane spotrebiteľa, neprihliadal. Z toho dôvodu aj zmenil výrok prvostupňového správneho rozhodnutia, tak ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia žalovaného. To, že žalovaný neprihliadal na výsledky neakreditovaných skúšok, malo za následok aj zníženie uloženej sankcie. Žalobca neuviedol žiadny dôvod, pre ktorý by bolo možné pochybovať, či skúšky boli vykonané kalibrovanými meradlami, a iba samotné jeho tvrdenie podľa názoru súdu nemôže bezdôvodne spochybňovať výsledky akreditovaných skúšok inštitúcie, ktorá má na ich vykonanie akreditáciu. Skutočnosť, že uvedený subjekt v protokole podrobne nešpecifikoval meradlá, ktorými mali byť merané veličiny, nemal za následok pochybnosti o dôkazoch, že skúšané výrobky nezodpovedajú norme, a sú nebezpečné.

44. Súd súhlasí s názorom žalovaného o rozsahu poučovacej povinnosti voči žalobcovi, a teda jeho námietka, že tým, že nebol poučený o možnosti ponechať si časti kontrolnej vzorky pre svoju potrebu, nebola zachovaná rovnosť zbraní a práva na obhajobu, nepovažuje za dôvodnú. Žalovaný, resp. správny orgán prvého stupňa nebol povinný na možnosť uplatnenia tohto práva upozorniť. Zo spisu nevyplýva, že by žalobca nemal možnosť toto svoje právo využiť, a ak ho z rôznych dôvodov, napríklad aj z neznalosti nevyužil, táto okolnosť nemá za následok nezákonný postup pri získavaní dôkazu o bezpečnosti predávaného výrobku. Pri kontrole bol prítomný vedúci skladu, teda zamestnanec žalobcu, teda osoby, ktorá v čase kontroly bola oprávnená konať v mene žalobcu, čo dokazuje aj to, že táto osoba vlastnoručne podpísala výsledky kontroly, a opatrla pečiatkou obchodnej spoločnosti žalobcu.

45. V inšpekčnom zázname zo dňa 06.02.2015 je uvedené, že kontrolovaný výrobok inšpektori SOI pri kontrole zabalili, zapečatili a označili predpísaným spôsobom za prítomnosti vedúceho skladu, zamestnanca žalobcu. V spise sa nenachádza žiadny dôkaz o tom, že by takto zabalené a zapečatené vzorky boli doručené akreditovanému subjektu v porušenom stave, a preto tvrdenie žalobcu, že žalovaný nezabezpečil ustálenosť podmienok pri preprave vzorky do ČR, je neopodstatnená a ničím neodôvodnená. Iba samotné vyslovenie pochybností nemôže mať za následok záver, že pri prevoze došlo k takému vplyvu prostredia, ktoré mohlo ovplyvniť výsledky skúšok.

46. Súd nepovažuje za opodstatnenú ani žalobnú námietku, že jediným podkladom pre rozhodnutie správneho orgánu bol inšpekčný záznam, pretože rozhodnutie vychádzalo nielen z inšpekčných záznamov zo 06.02.2015 a 07.05.2015, ale aj z výsledkov vykonaných skúšok akreditovanou skúšobňou. S obsahom inšpekčného záznamu sa oboznámil žalobca, čo vyplýva aj z jeho vyjadrenia k inšpekčnému záznamu z 03.08.2015, v ktorom poukazuje na obsah inšpekčných záznamov. Žalobcovi bolo oznámené začatie správneho konania a bolo mu umožnené právo vyjadriť sa k podkladom pre rozhodnutie, vrátane protokolu o skúškach, ktoré mu boli odovzdané ešte pred začatím správneho konania.

47. Námiетка žalobcu, že žalovaný nenariadil vo veci ústne pojednávanie, a neoznámil mu, že bude vykonávať dôkazy mimo ústneho pojednávania, nie je dôvodná. Keďže na konanie sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, správny orgán mal právo zväžiť potrebu nariadenia ústneho pojednávania ako jedného z prostriedku pre úplné a presné zistenie skutočného stavu veci. Podľa názoru súdu v preskúvanom prípade nebola žalobcovi odmietnutá spravodlivosť nenariadením ústneho pojednávania, pretože správny orgán zvolením administratívnej formy konania si zabezpečil úplné a dostatočné podklady pre rozhodnutie. Najvyšší súd SR vo svojich rozhodnutiach (napr. sp. zn. 4Sžo/262/2015) zdôraznil, že v konaní o správnych deliktach sa v plnom rozsahu uplatňuje zásada písomnosti konania. Súd sa stotožňuje s právnym názorom žalovaného, že v prejednávanej veci by ústne pojednávanie nesplnilo svoj účel, keďže vec bola spoľahlivo zistená a existoval dostatok dôkazov, na základe ktorých mohol správny orgán jednoznačne konštatovať, že došlo k porušeniu zákona. Nariadenie ústneho pojednávania by neprispelo k objasneniu veci. Žalovaný svoje názory oprel o najnovšiu judikatúru Najvyššieho súdu SR, ktorú konkrétne uviedol v žalobou napadnutom rozhodnutí (napr. sp. zn. 2Sžo/53/2013, 2Sžp/10/2011, 4Sžo/262/2015). Námietky žalobcu, že žalobou napadnuté rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, keďže z nich nie je zrejmé, na základe akých podkladov správne orgány rozhodovali, nie je opodstatnená a dôvodná, keďže tieto podklady z oboch rozhodnutí zrejmé a jednoznačné, a žalobca sa mal možnosť s nimi oboznámiť vzhľadom na to, že inšpekčné záznamy a protokoly o skúškach boli ponechané na prevádzke žalobcu.

48. Žalobná námiетка týkajúca sa žumalizácie administratívneho spisu, je podľa názoru, neopodstatnená a nemá za následok nezákonnosť napádaných rozhodnutí. Súd sa preto s touto námietkou nezaoberal.

49. Z uvedených dôvodov súd žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 190 Správneho súdneho poriadku.

50. Žalobcovi, ktorý nebol v konaní úspešný, súd nepriznal právo na náhradu trov konania (§ 167 ods.1 Správneho súdneho poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, ako aj označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov

podľa § 440 Správneho súdneho poriadku (ďalej len "sťažnostné body") sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), podpis a spisová značka konania.

Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body") a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm.g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podanie pred krajským súdom.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom.

Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť⁷ spísané advokátom.

V Košiciach dňa 3. mája 2018

JUDr. Eva Baranová
predseda senátu

JUDr. Marek Kotora
člen senátu

JUDr. Milan Konček
Člen senátu

Za správnosť vyhotovenia: ...